

i Loven, og saa strengt kan det ikke stilles. Det, som Loven siger, er, at man bliver straffet, medmindre der er særlig Grund til at antage, at Levnetsmidlets mislige Bestaffenhed er En ubekjendt, og den Handlende, der har faaet sin Vare undersøgt paa et vel anset kemist Laboratorium, selv om det er privat, vil altid af Domstolene blive anset for at være i god Tro. Om han vil det blive antaget, at han ikke havde Grund til at tro, at Varen var forfalsket, fordi han havde gjort Alt, hvad han kunde fra sit Standpunkt for at faa det afgjort, om den var det eller ikke. Om en Domfældelse af den Art, at den kunde komme ned over Folk som en fuldkommen Overraskelse, kan der ikke være Spørgsmaal ifølge Lovforslaget.

Sarald Hansen: Jeg kan egentlig ganstke slutte mig til, hvad den ærede Justitsminister har udtalt. Jeg vil blot bemærke overfor Mindretallets ærede Ordfører, at det forekommer mig, at Konsekventen af det han ønsker, nemlig at alle Levnetsmidler skulle blive undersøgte, maatte være, at i Stedet for Lovforslagets Ord om, at der ved Laboratoriet ansættes 3 Teknikere, maatte komme til at staa: „Ved Laboratoriet ansættes 300 Teknikere“, og at der i Stedet for 10 Undersøgere maatte staa 10,000. Paa anden Maade kunde man slet ikke komme igennem det, og det er netop det, det er Basis for mine Indvendinger. Naar man begrænsjer Teknikerne til 3, kan man paa den anden Side ikke stille det frit for det store Publikum at forlange Undersøgelser i et hvilket som helst Omfang, det vilde. Jeg har ikke udtalt det som min Mening, at det skulde være Undersøgernes Pligt at undersøge hvilket som helst Levnetsmidler, man vilde forelægge dem, jeg mener, at de maatte have den samme Forpligtelse som en Politibetjent. Naar det anmeldes for ham, at der foregaar Uorden og Slagsmaal eller Signende, og han har Grund til at antage, at det forholder sig rigtigt, at der er Noget i det, som man siger, er det hans Pligt at følge Opfordringen til at foretage Undersøgelsen. Andet har jeg ikke ment; men jeg har ogsaa ment, hvad den høitærede Minister udtalte, at naar en Mand henvender sig til en Undersøger, og denne ikke mener, at der er Anledning til at nære Tvivl om Varens Ægthed, maa Manden

ogsaa være saaledes stillet, at han ikke let vil kunne straffes, hvis det efter den nøiagtige Undersøgelse viser sig, at Undersøgeren har taget feil.

R. Tørgensen: Rigeoverfor den ærede sidste Taler vil jeg sige, at jeg naturligvis ikke vil foreslaa og tænker heller ikke paa, at alle Levnetsmidler skulle undersøges, men jeg har kun hævdet, at naar Laboratoriet ellers kunde faae Hjælp dertil og kunde overkomme det, vilde det ikke være til Skade, men tværtimod til Gavn for Samfundet, at saa mange Levnetsmidler som muligt blive undersøgte. Jeg skal give den ærede Minister Ret i, at der ikke i Lovforslaget gives nogen Bemyndigelse til at give Laboratoriet saa mange Medhjælpere, som det maaste vilde være fornødent, naar der kommer Ting i større Mængde fra Private, men der er dog aabnet en Udvei i den nuværende § 2, idet der der staaar: „De ved Laboratoriet ansatte Teknikeres og Undersøgernes Løn, Dagpenge og Rejsudgifter, saavel som den iøvrigt ved Laboratoriet fornødne Medhjælp og de med Laboratoriets Udstyr og Drift forbundne Omkostninger fastsættes ved Finantsloven.“ Jeg tror, at der ved de aarlige Finantslove vilde kunne opnaas saa megen Medhjælp, som virkelig er fornøden til at undersøge, hvad der maatte komme frem.

Ordføreren: (Ahlfeldt = Laurvig): Det er kun en ganstke lille Slutningsbemærkning, jeg gjerne vil gjøre for igjen at anbefale § 2. Naar der kunde komme et saadant lille Tillæg til den, som jeg omtalte — jeg ved nu ikke, om Udvalget vil være enig med mig deri — der lod saaledes, „for saa vidt dets Virksomhed i det Offentliges Tjeneste tillader det“, kunde jeg ikke forstaa, at Noget overhovedet vilde kunne have Noget mod denne Paragraf at erindre. Den siger nemlig saa kun, at Laboratoriet ganstke vist som Pligt skal undersøge Varer og Levnetsmidler fra Andre end det Offentlige, men kun naar det har Tid dertil, thi der er jo dog en Mulighed for, at Laboratoriet ikke kan faae hele sin Tid udfyldt af det Offentlige. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være heldigt, om der kunde gives Laboratoriet